

SXEDIO.76X

17.10.1931: Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΙΤΙΟΥ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ ΜΥΛΩΝΑΣ ΚΑΛΕΙ ΜΕ ΕΓΚΥΚΛΙΟ ΤΟΥ ΤΟ ΛΑΟ ΣΕ ΑΝΥΠΑΚΟΗ ΣΤΙΣ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΕΣ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗ ΣΕΡ ΡΟΝΑΛΝΤ ΣΤΟΡΡΣ ΕΝΩ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΚΟΙΝΟΠΟΙΕΙ Σ' ΑΥΤΟΝ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΝΑ ΠΑΡΑΙΤΗΘΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ο Μητροπολίτης Κιτίου και βουλευτής Νικόδημος Μυλωνάς είχε πάρει τις αποφάσεις του κι έσπευσε να ενημερώσει γραπτώς τον Κυβερνήτη Σερ Ρόναλντ Στορρς όσο και τον Κυπριακό λαό με ειδική εγκύκλιο του.

Η εγκύκλιος του Μητροπολίτη αποτελείτο από δύο μέρη. Στο πρώτο παρέθετε την επιστολή του στον Κυβερνήτη Ρόναλντ Στορρς, με την οποία υπέβαλλε την παραίτηση του και με την άλλη απευθυνόταν προς τον Κυπριακό λαό.

Στην επιστολή του προς τον Κυβερνήτη Σερ Ρόναλντ Στορρς ο Νικόδημος Μυλωνάς κήρυσσε την ένωση με την Ελλάδα και διαδήλωνε την αποφασιστικότητα του να συνεχίσει τον αγώνα του με την ελπίδα και πίστη ότι θα τα κατάφερνε.

Με το δεύτερο μέρος της εγκυκλίου του ο Νικόδημος Μυλωνάς καλούσε το λαό σε ανυπακοή στις άδικες και αυθαίρετες, όπως τις αποκαλούσε λύσεις του κυριάρχου και τους νέους να γίνουν πρωτοπορία του αγώνα που κήρυσσε.

Ανέφερε ο Νικόδημος Μυλωνάς στην προκήρυξη του:

Ελληνες αδελφοί,
Απηύθυνα σήμερα προς τον Ξένον Κυβερνήτην της Ελληνικής Κύπρου την ακόλουθον επιστολήν:

Εξοχώτατε,

Λαμβάνω την τιμήν να υποβάλω παραίτησιν από της θέσεως μέλους του Νομοθετικού Συμβουλίου της Κύπρου. Γνωρίζετε βεβαίως ότι το βουλευτικόν αξίωμα δεν μοι εδόθη υπό της ξένης Κυβερνήσεως, αλλ' υπό των Ελλήνων εκλογέων του διαμερίσματος Λευκάρων προς

υπεράσπισιν των δικαίων αυτών και γενικωτέρων των δικαίων ολοκλήρου του Ελληνισμού της νήσου έναντι των αυθαιρεσιών των ξένων δυναστών. Αι αυθαιρεσίαι αύται ενειτάθησαν εσχάτως μέχρι σημείου να καθιστώσι πλέον αδύνατον την έννομον αντιμετώπισιν των εντός του Νομοθετικού Συμβουλίου και να επιβάλουν την ανάληψιν μη νεννόμου αγώνος αυτοσυντηρήσεως.

Εχει πράγματι, εξοχώτατε, και η χριστιανικωτέρα υπομονή τα όρια της. Υπεμείναμεν επί **53** ολόκληρα έτη μίαν διοίκησιν αλλοφύλων, ξένων προς τα αισθήματα και τα στοιχειωδέστερα ημών δικαιώματα και αδιαφορούσαν προς τας ανάγκας της ατυχούς αυτής Νήσου με την ελπίδα, ότι επί τέλους θα υπερενίκων τας μικροσυμφεροντολογικάς αποικιακάς απόψεις, τα φιλελεύθερα αισθήματα της παλαιάς Αγγλίας, τα οποία τόσον είχαν βοηθήσει την μεγάλην ημών πατρίδα κατά την απόκτησιν της ελευθερίας της. Δεν παρελείψαμεν κατά την ζοφεράν αυτήν πεντηκονταετίαν ουδεμίαν ευκαιρίαν να διακηρύξωμεν τον ιερόν πόθον, όπως ενωθώμεν μετά της μητρός Ελλάδος, πόθον του οποίου πρώτη η Αγγλία ανεγνώρισε το δίκαιον και την ιερότητα όταν κατά Οκτώβριον του **1915** προσέφερε την Κύπρον εις την τότε Ελληνικήν Κυβέρνησιν.

Απεστείλαμεν επανειλημμένως πρεσβείας εις το Λονδίνον. Τα ενωτικά υπομνήματα και ψηφίσματα μετρούνται κατά εκατοντάδας. Εχομεν τέλος ή μάλλον προεκαλέσαμεν δις την ευκαιρίαν κατά το **1907** το πρώτον και προ έτους το δεύτερον να υποδεχθώμεν με την ελληνικήν κυανόλευκον και με μίαν φωνήν "Ζήτω η Ενωσις" δύο μέλη της Αγγλικής Κυβερνήσεως ελθόντα προς επιτόπιον εξέτασιν του Κυπριακού ζητήματος. Αλλοίμονον αντί να συγκινηθήτε προ του ωραίου αυτού θεάματος λαού μικρού και πτωχού, αλλ' υπερηφάνου εν τη επιδιώξει της ελευθερίας επράξατε και πράττετε παν ό,τι δυνατόν να μας αποδείξετε ότι ηπατήθημεν οικιτρότατα βασισθέντες επι των φιλελευθέρων αισθημάτων σας. Σεμνύνεσθε ότι εις την Αγγλίαν

βασιλεύει η Ελευθερία και το Δίκαιον, αλλ' εις την Κύπρον θέλετε να εξακολουθήσουν κυβερνώσαι, η τυραννία και η αδικία. Και ιδού η επίσκεψις του δρος **Drummont Shiels**, επίσκεψις την οποίαν εν τη αφελεία ημών ηθελήσαμεν να παρομοιώσωμεν προς μίαν από τας ευγενεστεράς σελίδας της αγγλικής ιστορίας την έρευναν του αειμνήστου Γλάδστωνος εις την Επτάνησον ολίγον χρόνον προ της παραχωρήσεως αυτής εις την Ελλάδα, καταλήγει εις την επιβολήν νέων αυθαιρεσιών και εις την διασπάθισιν του πτωχού περισσεύματος της πτωχής Κύπρου εις τας ανάγκας της Μεγάλης Αγγλίας.

Προ της καταστάσεως αυτής, το καθήκον μου ως θρησκευτικού αρχηγού του υποδούλου Κυπριακού λαού εκφεύγει πλέον των στενών ορίων του ψευδοκοινοβουλευτικού κατασκευάσματος, εντός του οποίου η έννομος αντίδρασις των λαϊκών αντιπροσώπων κατεπνίγεται υπό της νόθου πλειοψηφίας και των τυραννικών Βασιλικών διαταγμάτων του Λονδίνου.

Ως βουλευτής ωρκίσθην κατ' ανάγκην πίστιν προς τον βασιλέα Γεώργιον.

Ως ιεράρχης και Εθνικός ηγέτης είμαι σήμερα υποχρεωμένος να συστήσω εις τους βία Κυπρίους υπηκόους του, την ανυπακοήν την υπαγορευομένην υπό των πληττομένων ανθρωπίνων δικαιωμάτων μας.

Θα είναι καθήκον μου από τούδε και εις το εξής να εξέρχωμαι παντού και να καλώ τους συμπατριώτας μου εις την έννομον αντίστασιν κατ' αρχών παρανόμων και νόμων ανόμων. Ηλθε πλέον η ώρα να δείξωμεν εις τους νέους δυνάστας, ότι εάν ημείς ηπατήθημεν ως προς το φιλελεύθερα αισθήματα των και μας θεωρούν λαόν τόσον φαύλον και εξουθενωμένον, ώστε να πτοήται προ της βίας και της αυθαιρεσίας.

Τις οίδε; Ισως εκ των υστέρων μας αναγνωρίσητε χάριτας διότι θα σας αναγκάσωμεν διά της ανδρικής ημών στάσεως να προσαρμοσθήτε, έστω και αργά, προς την φήμην των φιλελευθέρων παραδόσεων της Αγγλίας.

Εις τον αγώνα αυτόν, εξοχώτατε, ουδείς λαός μένει δούλος όταν πραγματικώς θέλει την ελευθερίαν του και αποφασίζει να την αποκτήσει. Ημείς οι Έλληνες κάτοικοι της διά μέσου τριών χιλιετηρίδων ελληνικής νήσου, αποτελούντες τα 5/6 του πληθυσμού της και πεποιθότες, ότι οι μουσουλμάνοι συγκάτοικοι ημών, μεθ' ων τόσον αρμονικώς συμβιούμεν, διαφωτιζόμενοι θα προτιμήσουν ανενδοιάστως της σημερινής κακοδαιμονίας, την ισονομίαν και ευημερίαν, ας υπό φιλελεύθερον ελληνικόν καθεστώς θα απολαύσωσι, κηρύσσομεν την Ένωσιν της Κύπρου μετά της μητρός Ελλάδος και δηλούμεν ότι θα πράξωμεν παν το ανθρωπίνως δυνατόν, όπως πραγματοποιηθή το ταχύτερον η απόφασις αυτή, με την βεβαιότητα ότι ο Θεός της δικαιοσύνης και της Ηθικής θα βοηθήση τον αγώνα αυτόν του δικαίου κατά της χυδαίας βίας.

Αντίγραφον της παρούσης επιστολής απευθύνω προς τους κ.κ. Μακντόναλδ, Μπάλδουϊν, Λόυδ Τζωρτζ και Χέντερσον εις Λονδίνον.

Διατελώ μετά τιμής
ο Κιτίου Νικόδημος

Έλληνες αδελφοί, ταύτα έγγραψα σήμερον προς τον ξένον άρχοντα, παραιτούμενος της θέσεως μου, ως μέλους του Νομοθετικού Συμβουλίου.

Πενήντα και τρία χρόνια αγγλικής κατοχής, έπεισαν όλους και διεπίστωσαν παριτράνωσ:

α). ότι δούλοι λαοί δεν ελευθερούνται με τας ικεσίας και τας παρακλήσεις και τας εκκλήσεις προς τα αισθήματα των τυράννων.

β). ότι η απάντησις των τελευταίων είναι η περιφρόνησις προς τους ικετεύοντας ευτελείς δούλους και η αποθράσυνσις των,

γ). ότι μόνη σωτηρία μας από πάσης απόψεως είναι η εθνική απολύτρωσις και ότι οι ξένοι είναι εδώ διά να θεραπεύουν τα γενικά και ειδικά συμφέροντα των με κατάντημα βέβαια την ηθικήν και υλικήν μας εξαθλίωσιν.

Διά ταύτα, με το βλέμμα υψωμένον σταθερώς προς τον φεινόν αστέρα της Νέας Βηθλεέμ, του Εθνικού σωτηρίου, ένα δρόμον έχομεν και μόνον να βαδίσωμεν, τον δρόμον που είναι στενός και τεθλασμένος μεν, αλλ' οδηγεί προς την σωτηρίαν. Να υψώσωμεν υπό το φως της ημέρας την σημαίαν της επαναστάσεως γύρω της, ομονοούντες και λησμονούντες τας διχονίας, με πάσαν θυσίαν και με παν μέσον να επιδιώξωμεν την εθνικήν μας λύτρωσιν, διά της μετά της Μητρος Ελλάδος ενώσεως μας.

Εν ονόματι του Θεού, προστάτου του Δικαίου της Ηθικής και της Ελευθερίας, αγαθά υβριζόμενα από τον ξένον τύραννον, εν ονόματι της αιωνίας ιδέας της ελληνικής πατρίδος, πειθαρχήσωμεν προς την φωνήν-νόμον, φωνήν-πρόσταγμα που κατεβαίνει από το Σινά των εθνικών νομοδοσιών.

Πειθαρχήσωμεν πιστεύοντες προς τον θρίαμβον του δικαίου υπέρ την βίαν. Τι και αν ξένοι τύραννοι στηρίζονται επί κολοσσών κτηνώδους βίας και ισχύος; Προς την βίαν, ας αντιτάξωμεν το δίκαιον μας, που θα θριαμβεύση στο τέλος μάλιστα όταν εμνέεται με όλην την δύναμιν της ψωνής. Προς την κτηνώδη βίαν, ας αντιταχθούν τα αδάμαστα όπλα της ψυχής, τα εμπνεόμενα και κραταιούμενα υπό την χαλυβλίνην ισχύν των αδουλώντων πίστεων που ξεύρουν και δύνανται πάντοτε να νικούν ακόμη και τα ασάλευτα όρη των ακατορθώτων.

Πειθαρχήσωμεν προς την φωνήν αυτήν που είναι η φωνή της πατρίδος, είναι η φωνή που ανεβαίνει από τους τάφους εκείνοι, όσοι επί αιώνες έσπειραν τα οστά των εις τους κόλπους της Κυπριακής γης, χωρίς η πραγμάτωσις των πόθων και των ονείρων των, διά μίαν εθνικήν λύτρωσιν, να γλυκάνη τας αθλίας ημέρας της πολυστενάκτου ζωής των.

Πολίται ψυχικώς της ελευθέρας ελληνικής Πατρίδος, προδίδομεν εκείνους, πειθαρχούντες προς τους νόμους και τα προστάγματα του ξένου δυνάστου, προς τον οποίον και προς τους ανόμους νόμους του ουδεμίας υπακοήν χρεωστούμεν. Αντιτάξωμεν,

λοιπόν, ανυπακοήν προς τας αδίκους και αυθαιρέτους θελήσεις του και καταβάλωμεν κάθε προσπάθειαν διά να λείψη από τον τόπον μας, προς εξαγνισμόν του, το άλγος και το όνειδος του ανθρωπίνου πολιτισμού που λέγεται αγγλική κατοχή και διοικήσεις της Κύπρου.

Είπον ότι ο δρόμος ούτος είναι στενός και τεθλασμένος και οδηγεί διά των θυσιών προς την σωτηρίαν της απολυτρώσεως. Τέκνα της φυλής που έστησε δίπλα από τους θριάμβους των ηρωισμών, τα ολοκαυτώματα του Μεσολογγίου και του Αρκαδίου, ας μη ανακόψωμεν τον δρόμον όστις οδηγεί μόνον προς τας τραχείας κορυφάς της επιτυχίας της νίκης.

Εμπρός όλοι, και μάλιστα οι νέοι, ας γίνουν η πρωτοπορία του αγώνος. Ας δείξουν ότι δεν είναι μόνον νέοι στο σώμα, αλλά και την ψυχήν, έχουσι νεάζουσιν και ορμώνουσιν προς τας σκληράς επιδιώξεις και τους τραχείς αγώνας, διά μίαν ελευθέραν Πατρίδα, διά μίαν ευτυχή αύριον, η οποία τους ανήκει περισσότερο ή εις ημάς.

Εμπρός και ο Θεός που δεν έπλασε τους λαούς του και τα πλάσματά του να είναι δούλοι των άλλων λαών, είναι μαζί μας.

Ο Κιτίου Νικόδημος

17 Οκτωβρίου 1931.

(Μεταγλώττιση)

Ελληνες αδελφοί,

Απηύθυνα σήμερα προς τον Έενο Κυβερνήτη της Ελληνικής Κύπρου την ακόλουθη επιστολή:

Εξοχότατε,

Λαμβάνω την τιμή να υποβάλω παραίτηση από τη θέση μέλους του Νομοθετικού Συμβουλίου της Κύπρου. Γνωρίζετε βεβαίως ότι το βουλευτικό αξίωμα δεν μου δόθηκε από την ξένη Κυβέρνηση, αλλ' από τους Ελληνες εκλογείς του διαμερίσματος Λευκάρων προς υπεράσπιση των δικαίων αυτών και γενικότερων δικαίων ολόκληρου του Ελληνισμού της νήσου έναντι των αυθαιρεσιών των ξένων δυναστών. Οι αυθαιρεσίες

αυτές ενειτάθησαν τελευταία μέχρι σημείου να καθιστούν πλέον αδύνατη την έννομη αντιμετώπιση τους στο Νομοθετικό Συμβούλιο και να επιβάλουν την ανάληψη μη εννόμου αγώνα αυτοσυντηρησης.

Εχει πράγματι, εξοχότατε, και η χριστιανικότερη υπομονή τα όρια της. Υπεμείναμε για **53** ολόκληρα χρόνια μια διοίκηση αλλοφύλων, ξένων προς τα αισθήματα και τα στοιχειοδέστερα μας δικαιώματα και που αδιαφορεί προς τις ανάγκες της ατυχούς αυτής Νήσου με την ελπίδα, ότι επί τέλους θα υπερνικούσαν τις μικροσυμφεροντολογικές αποικιακές απόψεις, τα φιλελεύθερα αισθήματα της παλιάς Αγγλίας, τα οποία τόσο είχαν βοηθήσει τη μεγάλη μας πατρίδα κατά την απόκτηση της ελευθερίας της. Δεν παραλείψαμε κατά τη ζοφερή αυτή πενηνταετία καμιά ευκαιρία για να διακηρύξουμε τον ιερό πόθο, να ενωθούμε με τη μητέρα Ελλάδα, πόθο του οποίου πρώτη η Αγγλία αναγνώρισε το δίκαιο και την ιερότητα όταν κατά τον Οκτώβρη του **1915** πρόσφερε την Κύπρο στην τότε Ελληνική Κυβέρνηση.

Αποστείλαμε επανειλημμένα πρεσβείες στο Λονδίνο. Τα ενωτικά υπομνήματα και ψηφίσματα μετρούνται κατά εκατοντάδες. Εχουμε τέλος ή μάλλον προκαλέσαμε δύο φορές την ευκαιρία πρώτα κατά το **1907** και πριν από ένα χρόνο να υποδεχθούμε με την ελληνική κυανόλευκο και με μια φωνή "Ζήτω η Ενωση" δύο μέλη της Αγγλικής Κυβέρνησης που ήλθαν για επιτόπια εξέταση του Κυπριακού ζητήματος. Αλλοίμονο αντί να συγκινηθείτε ενώπιον του ωραίου αυτού θεάματος λαού μικρού και φτωχού, αλλ' υπερήφανου στην επιδίωξη της ελευθερίας επράξετε και πράττετε κάθε τι το δυνατό να μας αποδείξετε ότι απατηθήκαμε οικτρότατα γιατί βασιστήκαμε στα φιλελεύθερα αισθήματά σας. Σεμνύνεσθε ότι στην Αγγλία βασιλεύει η Ελευθερία και το Δίκαιον, αλλά στην Κύπρο θέλετε να εξακολουθήσουν να κυβερνούν, η τυραννία και η αδικία. Και ιδού η επίσκεψη του δρος **Drummont Shiels**, επίσκεψη την οποία στην αφέλειά μας θελήσαμε να παρομοιώσουμε προς μίαν από τις ευγενέστερες σελίδες της αγγλικής ιστορίας την

έρευνα του αείμνηστου Γλάδωνος στην Επτάνησο λίγο χρόνο πριν από την παραχώρηση της στην Ελλάδα, καταλήγει στην επιβολή νέων αυθαιρεσιών και στην διασπάθιση του φτωχού περισσέυματος της φτωχής Κύπρου στις ανάγκες της Μεγάλης Αγγλίας.

Ενώπιον της κατάστασης αυτής, το καθήκον μου ως θρησκευτικού αρχηγού του υπόδουλου Κυπριακού λαού εκφεύγει πλέον από τα στενά όρια του ψευδοκοινοβουλευτικού κατασκευάσματος, στο οποίο η έννομη αντίδραση των λαϊκών αντιπροσώπων καταπνιγόταν από τη νόθο πλειοψηφία και τα τυραννικά Βασιλικά διατάγματα του Λονδίνου.

Ως βουλευτής ωρκίσθηκα κατ' ανάγκην πίστη προς το βασιλέα Γεώργιο ως ιεράρχης.

Ως Ιεράρχης και Εθνικός ηγέτης είμαι σήμερα υποχρεωμένος να συστήσω στους Κυπρίους που είναι με τη βία υπήκοοι του, την ανυπακοή που υπαγορεύεται από τα πληττόμενα ανθρώπινα δικαιώματά μας.

Θα είναι καθήκον μου από τώρα και στο εξής να εξέρχομαι παντού και να καλώ τους συμπατριώτες μου στην έννομη αντίσταση κατά παράνομων αρχών και νόμων άνομων. Ηλθε πλέον η ώρα να δείξουμε στους νέους δυνάστες, ότι εάν εμείς εξαπατηθήκαμε ως προς τα φιλελεύθερα αισθήματα τους και μας θεωρούν λαό τόσο φαύλο και εξουθενωμένο, ώστε να πτοείται ενώπιον της βίας και της αυθαιρεσίας.

Ποιος ξέρει; Ίσως εκ των υστέρων μας αναγνωρίσετε χάριτες διότι θα σας αναγκάσουμε με την ανδρική μας στάση να προσαρμοσθείτε, έστω και αργά, με τη φήμη των φιλελευθέρων παραδόσεων της Αγγλίας.

Στον αγώνα αυτό, εξοχότατε, κανείς λαός δεν μένει δούλος όταν πραγματικά θέλει την ελευθερία του και αποφασίζει να την αποκτήσει. Εμείς οι Έλληνες κάτοικοι της ελληνικής νήσου διά μέσου τριών χιλιοτηρίδων, αποτελούντες τα **5/6** του πληθυσμού της και πεποισμένοι, ότι οι μουσουλμάνοι συγκάτοικοι μας με τους οποίους τόσο αρμονικά συμβιούμε, όταν διαφωτισθούν θα προτιμήσουν χωρίς

κανένα φόβο από τη σημερινή κακοδαιμονία, την ισονομία και ευημερία, τις οποίες κάτω από φιλελευθέρο ελληνικό καθεστώς θα απολαμβάνουν, κηρύσσουμε την Ένωση της Κύπρου με την μητέρα Ελλάδα και δηλώνουμε ότι θα πράξουμε κάθε τι το ανθρωπίνως δυνατό, όπως πραγματοποιηθεί το ταχύτερο η απόφαση αυτή, με τη βεβαιότητα ότι ο Θεός της δικαιοσύνης και της Ηθικής θα βοηθήσει τον αγώνα αυτό του δικαίου εναντίον της χυδαίας βίας.

Αντίγραφο της παρούσης επιστολής απευθύνω προς τους κ.κ. Μακντόναλνι, Μπάλντουϊν, Λούδ Τζωρτζ και Χέντερσον στο Λονδίνο.

Διατελώ με τιμή
ο Κιτίου Νικόδημος

Έλληνες αδελφοί, αυτά έγγραφα σήμερα προς τον ξένο άρχοντα, παραιτούμενος από τη θέση μου, ως μέλους του Νομοθετικού Συμβουλίου.

Πενήντα και τρία χρόνια αγγλικής κατοχής, έπεισαν όλους και διεπίστωσαν παρίτρανα:

α). ότι δούλοι λαοί δεν ελευθερώνονται με τις ικεσίες και τις παρακλήσεις και τις εκκλήσεις προς τα αισθήματα των τυράννων.

β). ότι η απάντηση των τελευταίων είναι η περιφρόνηση προς τους ικετεύοντες ευτελείς δούλους και η αποθράσυνση τους,

γ). ότι μόνη σωτηρία μας από κάθε άποψη είναι η εθνική απολύτρωση και ότι οι ξένοι είναι εδώ για να θεραπεύουν τα γενικά και ειδικά συμφέροντα τους με κατάντημα βέβαια την ηθική και υλική μας εξαθλίωση.

Γι' αυτό, με το βλέμμα υψωμένο σταθερά προς το φειτινό αστέρα της Νέας Βηθλεέμ, του Εθνικού σωτηρίου, ένα δρόμο έχουμε και μόνο βαδίζουμε, το δρόμο που είναι στενός και τεθλασμένος μεν, αλλά οδηγεί προς τη σωτηρία. Να υψώσουμε υπό το φως της ημέρας τη σημαία της επανάστασης γύρω της, ομονοούντες και λησμονούντες τις διχόνοιες, με κάθε θυσία και με κάθε μέσο να επιδιώξουμε την εθνική μας λύτρωση, με την ένωση μας με τη Μητέρα Ελλάδα.

Στο όνομα του Θεού, προστάτη του Δικαίου της Ηθικής και της Ελευθερίας, αγαθά που υβρίζονται από τον ξένο τύραννο, στο όνομα της αιώνιας ιδέας της ελληνικής πατρίδας, θα πειθαρχήσουμε προς τη φωνή-νόμο, φωνή-πρόσταγμα που κατεβαίνει από το Σινά των εθνικών νομοδοσιών.

Ας πειθαρχήσουμε πιστεύοντες προς το θρίαμβο του δικαίου πέραν της βίας. Τι και αν ξένοι τύραννοι στηρίζονται σε κολοσσούς κτηνώδους βίας και ισχύος; Προς τη βία, ας αντιτάξουμε το δίκαιο μας, που θα θριαμβεύσει στο τέλος μάλιστα όταν εμπνέεται με όλη τη δύναμη της ψυχής. Προς την κτηνώδη βία, ας αντιταχθούν τα αδάμαστα όπλα της ψυχής, που εμπνέονται και κραταιούνται από τη χαλύβλινη ισχύ των αδούλων πίστewν που γνωρίζουν και μπορούν πάντοτε να νικούν ακόμη και τα ασάλευτα όρη των ακατόρθωτων.

Ας πειθαρχήσουμε προς τη φωνή αυτή που είναι η φωνή της πατρίδας, είναι η φωνή που ανεβαίνει από τους τάφους εκείνων, όσοι για αιώνες έσπειραν τα οστά τους στους κόλπους της Κυπριακής γης, χωρίς η πραγμάτωση των πόθων και των ονείρων τους, για μια εθνική λύτρωση, να γλυκάνει τις άθλιες ημέρες της πολυστένακτης ζωής τους. Πολίτες ψυχικά της ελεύθερης ελληνικής Πατρίδας, προδίδουμε εκείνους, πειθαρχούντες προς τους νόμους και τα προστάγματα του ξένου δυνάστου, προς τον οποίο και προς τους ανόμους νόμους του καμιά υπακοή χρωστούμε. Ας ασντιτάξουμε, λοιπόν, ανυπακοή προς τις άδικες και αυθαίρετες θελήσεις του και ας καταβάλουμε κάθε προσπάθεια για να λείψει από τον τόπο μας, προς εξαγνισμό του, το άλγος και το όνειδος του ανθρωπίνου πολιτισμού που λέγεται αγγλική κατοχή και διοίκηση της Κύπρου.

Είπα ότι ο δρόμος ούτος είναι στενός και τεθλασμένος και οδηγεί με τις θυσίες προς τη σωτηρία της απολύτρωσης. Τέκνα της φυλής που έστησε δίπλα από τους θριάμβους των ηρωϊσμών, τα ολοκαυτώματα του Μεσολογγίου και του Αρκαδίου, ας

μη ανακόψουμε το δρόμο ο οποίος οδηγεί μόνο προς τις τραχείες κορυφές της επιτυχίας της νίκης.

Εμπρός όλοι, και μάλιστα οι νέοι, ας γίνουν η πρωτοπορία του αγώνα. Ας δείξουν ότι δεν είναι μόνον νέοι στο σώμα, αλλά και την ψυχή, έχουν νεάζουσα και η οποία ορμά προς τις σκληρές επιδιώξεις και τους τραχείς αγώνες, για μια ελεύθερη Πατρίδα, για μια ευτυχή αύριο, η οποία τους ανήκει περισσότερο παρά σε μας.

Εμπρός και ο Θεός που δεν έπλασε τους λαούς του και τα πλάσματά του να είναι δούλοι στους άλλους λαούς, είναι μαζί μας.

Ο Κιτίου Νικόδημος

17 Οκτωβρίου 1931.